

יענטעלע רויט- מענטעלע

געווען אַ מאָל אַ מיידעלע, יענטעלע. האָט איר די באַבע אויף יום- טוב געשאַנקען אַ רויט מענטעלע. דאָס מענטעלע האָט איר זייער געפאַסט. זי פֿלעגט עס תמיד טראָגן אין גאַס, און אַלע האָבן זי גערופֿן רויט- מענטעלע.

איין מאָל, פורים, זאָגט צו איר די מאַמע :

- טו אָן דאָס רויטע מענטעלע, נעם אַ המן- טאַש, אַ שטרודל, אַ פורים-קוילעטש, פֿלאָדן, און טראָג אַוועק דער באַבען שלח-מנות, זי זאָל האָבן צו פֿאַרבייסן נאָכן תענית. נאָר זע, זאַם זיך ניט לאַנג אין וואַלד. וואָלף איז היינט בייז, פֿוקסן זוכן קעז. גיי געזונט און קום געשווינד. דאָס מיידעלע האָט אָנגעטאַן דאָס רויטע מענטעלע, גענומען המן- טאַש, שטרודל, אַ פורים-קוילעטש, פֿלאָדן, זיך געזעגנט מיט דער מאַמען און אַוועק צו דער באַבען.

גייט זיך דאָס מיידעלע אין וואַלד און טראַכט אַלע:

- ווו זעט מען וואָלף וואָס איז בייז? און פֿוקס וואָס זוכט קעז?

און ווי זי טראַכט אַזוי באַווייזט זיך פֿאַר איר אַ וואָלף?

- גוט-פורים, מיידעלע ווו גייסטו עס אַזוי אין וואַלד?

- איך טראָג דער באַבען שלח-מנות, זי זאָל האָבן צו פֿאַרבייסן נאָכן תענית. אַט איז אַ המן-טאַש, שטרודל, אַ פורים-קוילעטש, פֿלאָדען.

- ווייסטו וואָס מיידעלע? - זאָגט דער וואָלף-

- כ'וועל לויפֿן דער באַבען די בשורה זאָגן, אַז דו קומסט איר שלח-מנות טראָגן.

וואָלף האָט זיך הענדום- פענדום געלאָזט לויפֿן, דער באַבעס שטוב געטראָפֿן, און אין טירעלע אָנגעהויבן קלאָפֿן.

טוק- טוק- טוק- טוק.

- באַבעניו, באַבעניו, עפֿן מיר אויף! דאָס בין איך רויט-מענטעלע,

דיר געבראַכט שלח-מנות, זאָלסט האָבן צו פֿאַרבייסן נאָכן תענית.

- גיב מיטן הענטעלע אַ צי דאָס שנירעלע, וועט זיך עפֿענען דאָס טירעלע.

וואָלף האָט אַ צי געטאַן דאָס שנירעלע, געעפֿנט דאָס טירעלע, אַריין אין שטיבעלע, צו באַבעס בעט צוגעלויפֿן און:

- האָם האָם! האָם האָם!

די באַבעניו איינגעשלונגען.

דערנאָך אירע קליידער אָנגעטאַן און זיך צו איר אין בעט אַריינגעלייגט.

און רויט- מענטעלע איז געגאנגען אין וועלדעלע, זיך געיאָגט נאָך אַ
שעפֿעלע, געהוידעט אויף אַ ברעטעלע, און ערשט פֿאַרנאַכט צו באַבעס
שטיבעלע געקומען.

טוק- טוק- טוק- טוק.

באַבעשי, באַבעשי, עפֿן מיך אויף! דאָס בין איך, רויט- מענטעלע,
דיר געבראַכט שלח-מנות, זאָלסט האָבן צו פֿאַרבײַסן נאָכן תענית.
אַט איז אַ המן-טאַש, שטרודל, אַ פורים-קוילעטש, פֿלאָדן.
- גיב מיטן הענטעלע אַ צי דאָס שנירעלע, וועט זך עפֿענען דאָס טירעלע,
זאָגט דער וואָלף.

דאָס מיידעלע האָט מיטן הענטעלע אַ צי געטאָן דאָס שנירעלע ,
געעפֿנט דאָס טירעלע אין שטיבעלע, אַרײַן צו באַבעס בעט צוגעלאָגפֿן און
פֿאַרווונדערט שטיין געבליבן.

- באַבעשי, באַבעשי! וואָס האָסטו אַזעלעכע לאַנגע פֿיס?
- איך זאָל בעסער לויפֿן, מיין פֿייגעלע.

- באַבעשי, באַבעשי וואָס האָסטו אַזעלעכע לאַנגע הענט?
- איך זאָל דיך בעסער אַרומנעמען מיין אוצרל.

- באַבעשי, באַבעשי! וואָס האָסטו אַזעלעכע ברענענדיקע אויגן?
- איך זאָל דיך בעסער זען, מיין גאָלד.

- באַבעשי, באַבעשאַ! וואָס האָסטו אַזעלעכע שפציקע ציין?
- איך זאָל דיך אויפֿעסן.

וואָלף האָט ברייט דאָס מויל געעפֿנט און זיך אויפֿן מיידעלע געלאָזט.
האָט זי אַ גרויסן געשריי געטאָן. ניט ווייט איז יחיאל דער וואָסער-טרעגער
געגאָנגען, איז ער אין שטיבעלע אַרײַן, דעם וואָלפֿס בויך צענומען און די
באַבע, א פֿרישע, אַ לעבעדיקע, אַרויסגענומען. האָבן זיי זיך שטאַרק
געפֿרייט, אין ראָד געדרייט, אַ פורים-קוילעטש אין דער לענג, אַ המן-טאַש
אין דער ברייט, און ס' איז גרויס געווען די פֿרייד.

**אַ שפּרונג און אַ לאָף
צו דער מעשה אַ סוף.**

אויסצוג פֿון :

פֿאַר קליינע קינדער- צען מעשהלעך
קולטור- ליגע - וואַרשה 1921

YENTELE ROYT-MENTELE

Geven a mol a meydele, Yentele, hot ir di bobbe oyf yontev geshonken a royt mentele. Dos mentele hot ir zeyer gepast. Zi flegt es tomid trogn in gas, un ale hobn zi gerufn royt mentele. Eyn mol, Purim, zagt tsu ir di mame:

-Tu on dos royte mentele, nem a homentash, shtrudl, Purim koyletsh, flodn, un trog avek der boben shlakh- mones, zi zol hobn tsu farbeysn nokhn taanis. Nor ze, zam zikh nit lang in vald. Volf iz haynt beyz, fuksn zukhn kez.

Dos meydele hot ongeton dos royte mentele, genumen homn-tashn, shtrudl, a purim koyletsh, flodn, zikh gezegnt mit der mamen un avek tsu der boben.

Geyt zikh dos meydele in vald un trogt alts: vu zet men volf vos iz beyz? Un fuks vos zukht kez?

Un vi zi trakht azoy, bavayzt zikh far ir a volf.

-Gut Purim, meydele! Vu geystu es azoy in vald?

-Ikh trog der boben shlakh- mones, zi zol hobn tsu farbeysn nokhn taanis. Ot iz a homentash, shtrudl, Purim koyletsh, flodn.

-Veystu vos meydele?- zagt der volf- Ikh'l loyfn der boben di besore zogn, az du kumst ir shlakh- mones trogn.

Volf hot zikh hendum -pendum gelozt loyfn, der bobes shtub getrofn, un in tirele ongehoyn klapn:

Tuk-tuk -tuk-tuk!

-Bobenyu, bobenyu, efn mikh oyf! Dos bin ikh royt mentele, dir gebrakht shlakh- mones, zolst hobn tsu farbeysn nokhn taanis.

-Gib mitn hentele a tsi dos shnirele, vet zikh efenen dos tirele.

Volf hot a tsi geton dos shnirele, geefnt dos tirele, arayn in shtibele, tsu bobes bet tsugeloyfn, un

-Ham, Ham! Ham, Ham! Di bobenyu ayngeshlungen.

Dernokh ire kleyder ongeton un zikh tsu ir in bet arayngeleygt.

Un royt-mentele iz gegangen in veldele, zikh geyogt nokh a shefele, gehoydet oyf a bretele, un ersht farnakht tsu bobes shtibele gekumen.

Tuk-tuk-tuk-tuk!

-Bobeshi, bobeshi, efn mikh oyf! Dos bin ikh, royt mentele, dikh gebrakht shlahk -mones, zolst hobn tsu farbeysn nokhn taanis. Ot iz a homentash, shtrudl, Purim- koyletsh, flodn.

-Gib mitn hentele a tsi dos shnirele, vet zikh efenen dos tirele -zogt der volf.

Dos meydele hot mitn hentele a tsi geton dos shnirele, geefnt dos tirele, in shtibele arayn, tsu bobes bet tsugelofn un farvundert shteyn geblibn.

Bobeshi, bobeshi ! Vos hostu azelekhe lange fis ?

-Ikh zol beser loyfn, mayn feygele !

-Bobeshi, bobeshi ! Vos hostu azelekhe lange hent ?

-Ikh zol dir beser arumnemen, mayn otsrl !

-Bobeshi, bobeshi, vos hostu a zelekhe brenendike oygn ?

-Ikh zol dikh beser zen, mayn gold.

-Bobeshi, bobeshi! Vos hostu azelekhe shpitzike tzeyn ?

-Ikh zol dikh oyfesn !

Volf hot breyt dos moyl geefnt un zikh oyfn meydele gelozt.

Hot zi a groys geshrey geton. Nit vayt iz Yekhiel der vaser - treger gegangen, iz er in shtibele arayn, dem volfs boykh tsenumen un di bobes a frische, a lebedike aroysgenumen.

Hobn zey zikh shtark gefreyt, in rod gedreyt, a purim- koyletsh in der leng, a homen- tash in der breyt- un s'iz groys geven di freyd.

***A sprung un a lof
Tsu der maase a sof.***

Extrait de : tsen maselekh far kleyne kinder. (S.gitelis)

Ed : Kultur Lige –Varsovie -1921